

Liturgie leerdienst

Emmen, 12 juni 2016
Thema: Vrij dankzij Jezus

Votum

Zegengroet

*Genade voor u en vrede van God onze Vader in de Heer Jezus Christus.
[Amen]*

Geloofsbelijdenis. Zingen: **Gezang 179a** en lezen **Zondag 23 HC**

Gebed

Bijbellezing: **Galaten 2:15-21** (*gelezen door...*)

Zingen: **Psalm 116:1,3,8**

Preek n.a.v. Galaten 2:19b,20

Tussenzang: **Gezang 140:2** en **Gezang 162:1**

Amenlied: **Opwekking 392**

Viering heilig avondmaal. Zingen: **Psalmen Voor Nu 130** (m.m.v. Muziekgroep).
Viering in kring op podium. Afsluiten met zingen **Psalm 103:3**

Dankzegging en gebed

Inzameling van de gaven

Slotzang: **Psalm 98:1,4**

Zegen

De Here zegene en behoede u. De Here doe zijn aanschijn over u lichten en zij u genadig. De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. [Amen]

Volk van God, geliefde broers en zussen van Jezus Christus,
brs/zrs, j/m, gasten, luisteraars en kijkers thuis,

Een dodencel. Twee bij twee. Alleen een hard bed.

Geen licht, geen raam, geen uitzicht.

Donker. Koud.

Je rilt. Hardhandig ben je opgepakt, meegesleurd en afgevoerd.

De zware deur dreunde achter je dicht. Niet langer een naam maar een nummer.

Je weet dat het terecht is. Het was niet best. Verkeerd, gemeen, doortrapt...

En nu? Wachten. Een kort verhoor, een uitspraak en dan? De kogel? De strop?

Slapen lukt maar amper. Je zweet vreselijk ondanks de kilte. Het vliegt je aan, de muren komen op je af, je draait rond, dieper en dieper in de put. *Wanhoop*.

Was je maar nooit zo dom geweest. Had je maar beter je best gedaan. Had je maar nooit...

Een grendel wordt verschoven. De deur gaat open. Licht! Je knippert met je ogen.

Mee komen! Nu is het zover!

Aan beide kanten geboeid. Voetstappen klinken hol door de lange gang. Deuren die automatisch open en weer dicht gaan. Bewakers.

Dan: de rechtszaal.

Links de rechtbank met op een hoge stoel de streng kijkende rechter.

Rechts een overvolle publieke tribune met allemaal vertrouwde gezichten. Maar of je daar nu blij mee moet zijn!?

Tegen de muur een tafel met daarachter in het zwart de aanklager.

Je wordt naar het midden van de zaal gebracht, moet achter een hekje staan.

Iemand roept je nummer. De rechter kijkt naar je en vervolgens naar de aanklager. Die gaat staan, pakt een dikke map en begint voor te lezen.

Dof dringen slechts flarden van zijn woorden tot je door...

... vertrouwde wel op God maar had ook nog heel wat andere verzekeringen...

... z'n sportclub was z'n een en z'n al...

... vloekte regelmatig en keek ook rustig naar films waarin gevloekt werd...

... vond dat 'ie geen dag rust nodig had...

... liet z'n vader en moeder maar praten... gaf soms een brutale mond ...

... schold anderen de huid vol/zag mensen waar 'ie een hekel aan had niet staan/heeft af en toe zelfs iemand dood gewenst...

... surfde op internet naar plaatjes met blote vrouwen/downloadde pornofilmpjes...

Je krijgt het warm. Wordt rood. Voorzichtig kijk je opzij om te zien hoe zij reageert...

... heeft regelmatig iets van een ander gepikt...

... kletste graag over anderen/verdraaide feiten/probeerde mensen zwart te maken...

... keek altijd naar een ander en was nooit tevreden met wat 'ie zelf had...

De aanklager slaat z'n boek dicht.

Stilte. Je voelt de ogen in je rug branden.

Die van de rechter kijken je rustig aan: *Heeft de verdachte nog iets in te brengen?*

Je zwijgt. Met de mond vol tanden. En buigt het hoofd, want je weet: het is allemaal waar...
De rechter heft de hamer en laat 'm neerkomen op de rechtbank. **Schuldig! Doodstraf.**
Je kunt wel door de grond zakken... Morgen is het afgelopen...
De bewakers pakken je vast om je weg te leiden.
Nog één keer kijk je om naar haar... Ze schreit...
Terwijl je wordt weg geleid ontstaat er tumult.
De rechter is gaan staan en loopt naar je toe.
Hij pakt je bij je armen, kijkt je doordringend aan.
Er komt een glimlach op z'n gezicht.
Dan pakt hij het vonnis en terwijl hij je blijft aankijken **verscheurt 'ie het.**
Je bent vrij man! En hij slaat z'n armen om je heen.

Innig omarmd hoor je het hart van de rechter kloppen, maar snappen doe je het niet.
Het dringt amper tot je door. De doodstraf verdiend en toch vrijgesproken!? Geen strop? Geen einde?
Da's toch niet te geloven! Hoezo dan? Waarom dan?
Zachtjes fluistert de rechter in je oor: *Ik heb je losgekocht. In plaats van jou is mijn zoon al met de dood gestraft...*

Zingen: Gezang 140:2

Wat moet God wel ongelooflijk veel van je houden om zijn eigen Zoon, zijn enige Kind, op te offeren om jou te redden. Toch is dat wat God doet.
Als rechter is Hij rechtvaardig: het recht moet z'n loop hebben.
De duivel heeft minutieus al je overtredingen bij gehouden. En hij doet niets liever dan jou daar steeds weer mee inpeperen. Het liefst praat 'ie je er zo diep mogelijk mee de put in, in de hoop dat je er nooit meer uitkomt. Want dat kom je zelf nl ook niet...
En hij heeft gelijk als 'ie voor de rechtbank de pagina's vol zwarte bladzijden voorleest.
Je kunt het niet ontkennen... je alleen maar schamen.
Dan is het vonnis van God niet: *zand erover, ik zie het voor deze keer door de vingers, je hebt immers zo nu en dan ook nog wel goed je best gedaan, en je bent in de grond van de zaak toch nog wel een aardige vent of een lieve meid.* Nee, dat zegt God niet.
Het oordeel is: **schuldig!** Dat is rechtspraak. Dat is recht!
God vindt de schuld en zonde zo erg dat Hij wil dat er voor voldaan wordt.
Tegelijk is het onbegrijpelijke wonder dat Hij zijn eigen Zoon naar voren schuift om voor jou te voldoen, om in jouw plaats te boeten.
Het wonder is dat God naar je wil kijken door Jezus Christus heen. Ziet Hij jou, dan ziet Hij zijn Kind.
Dan ziet Hij dat er voor je betaald is. Dan verscheurt Hij het vonnis. Dan ben je vrij mens!
De HC beschrijft het heel mooi: [dia1] *Hij rekent mij toe wat Christus gedaan heeft alsof ik nooit zonde had gehad of gedaan, ja, alsof ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht had die Christus voor mij volbracht heeft* (Zondag 23 HC).

Kost dat? is dan onze eerste reactie. Ja toch?
Je wilt toch altijd eerst weten wat het kost!?
Voor niets gaat alleen de zon nog op.
En je bent geïnteresseerd maar ook wel argwanend als iets niets kost.
Wees gerust: daar is geen sprake van. Het heeft juist meer gekost dan ooit iets gekost heeft.
Het kostte God de Vader zijn eigen Zoon. Het kostte die Zoon, Jezus Christus, onbeschrijfelijke smart en lijden, de hel, zijn leven.
Jouw vrijspraak heeft al zoveel gekost, dat iedere bijdrage van jouw kant alleen maar een lachertje

is, een druppel op een gloeiende plaat; laat het daarom maar achterwege.

Het heeft al zoveel gekost, dat God het je gratis aanbiedt.

Het enige wat je hoeft te doen is het cadeau aanpakken.

Wil je dat? Kun je dat?

Bid de heilige Geest of Hij je dat geloof wil geven. Het geloof dat alleen z'n hand ophoudt, het geloof dat alleen ontvangt, ontvangt als een kind, kind van een liefhebbende Vader...

Zingen: Gezang 162 (*1e regel wijzigen in: Ik geloof, en daarom...*)

Wat is God goed!

Wat is genade Heerlijk!

Wat is God goed!

Ok. En dan! Wat voor *gevolg*, wat voor *invloed* heeft dit op je leven nu, op je leven van alle dag? Je was veroordeeld tot de doodstraf – en je weet dat dat een rechtvaardig oordeel is, dat dit is wat je verdient!

En dan wordt je toch vrijgesproken, omdat blijkt dat iemand anders voor jou borg staat, je heeft vrijgekocht, voor jouw schuld heeft betaald.

Als die werkelijkheid langzamerhand tot je doordringt, en je geen strobreed meer in de weg wordt gelegd om de dodencel als vrij mens te verlaten, hoe ga je dan naar huis?

Lijk je dan op die man in dat verhaal dat Jezus eens vertelde, die man die een grote schuld - een astronomisch groot geldbedrag - is kwijtgescholden. Maar amper buiten op een ander toestapt, hem bij z'n lurven grijpt en op hoge toon eist dat 'ie z'n geld moet terug betalen (terwijl dat vergeleken bij wat hem net is kwijtgescholden maar *peanuts* was)?

Zeg nou zelf: heeft die man er dan ook maar iets van begrepen wat er met hem gebeurd is?

Kun je dat maken, om zelf wel *graag!* van vergeving te leven en tegelijk een ander nooit of slechts met zeer grote moeite te vergeven (wat dan ook nog weer wat anders is dan vergeten, want dat doe je al helemaal niet)?!

Ligt dat in de lijn der verwachting om op dezelfde voet door te gaan als voor je gevangenschap en veroordeling? Om doodgemoedereerd dezelfde fouten en overtredingen te maken? Is dan wel tot je doorgedrongen wat je vrijspraak gekost heeft?!

Zul je niet veel eerder *als herboren* die dodencel verlaten!? Als mens met nieuwe kansen, met een schone lei beginnen. Neem je je dan niet stellig voor het vanaf nu *anders, beter, geloofwaardiger* te doen!?

- En dan niet om alsnog een (zij het uiteraard bescheiden) eigen bijdrage te leveren aan je vrijspraak (want wat is dat voor onzin om voor een vrijkaartje alsnog te gaan betalen – dan is het toch geen *vrijkaartje* meer!?).
- En ook niet uit een soort schuldgevoel t.o.v. degene die je heeft vrijgekocht, zo van: 'Hij heeft iets voor mij gedaan, dan is het wel zo netjes er iets voor terug te doen' (want wat een onzin om te denken dat je ook maar iets zou kunnen doen in verhouding tot wat Hij gedaan heeft. Bovendien: alles wat je Hem geeft krijg je eerst al van Hem).
- Maar je neemt het je wel voor om het anders, beter te doen, omdat je beseft hoeveel het die Ander gekost heeft, omdat je je realiseert hoe vreselijk je zonden zijn en hoe ontzag'lijk groot je schuld. En dus hoe bevrijdend, hoe heerlijk, hoe geweldig je vrijspraak. Zeg maar uit liefde en diep, diepe dankbaarheid.

Vrijgesproken dankzij Jezus – dat maakt toch een ander mens van je!?

Die tekst uit Galaten 2 is zo treffend, zo sterk, zo kernachtig – je zou 'm op een bordje boven je bed moeten hangen en elke morgen als je opstaat en elke avond als je slapen gaat heel sterk beseffen:

[dia2]...*Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is) niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij!*

Met Christus gekruisigd – toen Hij stierf, stierf ik ook.

Ik – de mens die ik van mezelf ben: bekrompen, eigengereid, ikgericht, venijnig, noem maar op/vul zelf maar in.

Die mens is in Jezus Christus aan het kruis gestorven.

Het is de mens die veroordeeld wordt door de wet, de mens die, als de wet gehandhaafd wordt, het uit zichzelf nooit redt en steeds te kort schiet.

Maar Goddank, halleluja! Net zoals Christus is opgewekt uit de dood mag ik nu ook al door Hem opstaan als een nieuwe mens, als mens namelijk die deel uitmaakt van Jezus Christus, die bij Hem hoort en totaal met Hem verbonden is.

Ik ben niet dood (ook niet door de zonde, ook niet voor de wet – de duivel kan me nog meer vertellen!) nee: **ik leef juist dankzij Christus!**

Christus leeft in mij – hoe moet je je dat voorstellen?

Ik wil het proberen duidelijk te maken met het voorbeeld van een jongen en een meisje die ontzettend verliefd zijn op elkaar, een man en een vrouw die intens van elkaar houden.

Want hoe gaat dat met liefde? Dat is iets heel wonderlijks.

Die jongen moet steeds maar aan dat meisje denken, hij is helemaal vol van haar.

En dat meisje idem dito, ze wil niets liever dan weer bij hem zijn.

Als die man een tijdje van huis is gaat 'ie z'n vrouw steeds meer missen. Hij verlangt er naar haar weer te zien, haar aan te raken, te kussen. En zij, ze denkt aan hem, droomt van hem, bidt voor hem. En bij wat ze ook doen, ze vragen zich steeds af: *wat zou hij, wat zou zij er van vinden?*

Die jongen en dat meisje, die man en die vrouw blijven twee personen, twee persoonlijkheden, ze gaan niet in elkaar op. En toch ook weer wel, want ze beheersen op een positieve manier elkaars leven, ze zijn helemaal vol van elkaar, hun leven draait om elkaar.

Misschien herken je dat wel: hoe intenser mensen samenleven, samen dingen, hoe meer ze elkaar aanvoelen, begrijpen, hoe meer ze op elkaar gaan lijken ook, een van geest worden, in elkaar op gaan.

Zo zou je ook kunnen zeggen dat het met jou en Jezus is.

Zijn leven draait om jou: voor u werd Hij mens en stierf aan het kruis.

Voor jou leed Hij dat vreselijke leed.

Als je dat beseft, dat diep tot je laat doordringen, bindt dat je aan Hem, doortrekt Hij je bestaan, je gedachten, je gevoelens, dat wat je doet.

En zo gaat jouw leven meer en meer om Hem draaien, ga jij willen wat Hij wil, doen wat Hij doet, ga je steeds meer op Hem lijken.

Heel bijzonder: *niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij!*

Bent u een opgewekt christen?

Ben jij enthousiast over wat Jezus voor jou heeft gedaan?

Ga je helemaal voor Jezus omdat Hij helemaal voor jou is gegaan?

Amen